

Szent tehenek

2011 december 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Választópolgár legyen a talpán, aki most eligazodik a kormányzati kommunikáció s?r?jében: vajon jó vagy rossz, hogy ismét jön az IMF? Ha az IMF az egyik, akkor a gazdasági növekedés a másik szent tehén, amelyr?l immár „terv” is született. De kezdjük a valutaalappal!

Persze jó, hogy „jön” az új nemzetközi pénzügyi kölcsön. Tudniillik ha nem kötnénk újból hitelmegállapodást a valutaalappal, akkor nem tudnánk finanszírozni az államháztartást, miután nem vagy csak nagyon magas hozamra vásárolnák a befektet?k a magyar állampapírokat, a forint pedig elszállna, miként azt tapasztalhattuk a Moody’s hitelmin?sít? lerontása után.

Egyébként meg rossz is, hogy újból itt lesz az IMF! A leend? hitelkeret ugyanis azt jelzi, nincs pénzügyi stabilitás az országban – a Nemzetközi Valutaalapot rendszerint akkor szokták segítségül hívni, amikor már a kutya sem veszi az adott ország befektetési eszközeit, történetesen a forintot és az állampapírt.

Hogy újabban rákaptak az IMF-re a nálunk gazdagabb, nyugati országok is? Igen, ám ez számunkra nem vigasz – legfeljebb az érintettek pechje. Mindazonáltal túl sok választása nem volt a magyar kormánynak: ha ugyanis nem szorgalmazza az IMF-kölcsönt – amelynek formája most teljességgel mindegy –, beszakadunk! Kárhoztatni ezért nem kell a második Orbán-kormányt, miután 2002 és 2010 között ennek fundamentumait az el?z?, MSZP–SZDSZ-kabinetek teremtették meg. Fontos azonban hozzátenni: kilóg a sorból a Bajnai–Oszkó-duett, amely legalább megpróbálta „válságmenedzselni” az ország pénzügyeit.

Hanem – és talán ez a legfájóbb pontja a jelenlegi helyzetnek – nem látjuk a gazdaságpolitikai paradigmaváltást. Márpedig az új növekedési terv nem számít annak, még akkor sem, ha tetszet?s: f?leg újraiparosításra, importkiváltásra, földrajzi el?nyeinek kihasználására épít a javaslat. A növekedési prognózis konkrét felülvizsgálatát azonban nem találjuk meg benne! A hitelezésr?l – például mi a helyzet a vállalati hitelekkel kapcsolatban?! – mint növekedési motorról ugyancsak nincs szó benne. Ráadásul túl ambiciózus az a célkit?zés is, miszerint három év múlva tíz helyet ugranánk a versenyképességi rangsorban.

Ezzel szemben az úgynevezett bels? gazdasági szerepl?k olyan gazdaságpolitikára vágynak, amely bizonyítottan bevált. Nem olyan nehéz ez: vegyük alapul a régióból a cseheket vagy az osztrákokat. Úgysem lehet nem ortodox gazdaságpolitikának tekinteni, ami most folyik – leszámítva a rendkívüli adókat és a magánnyugdíjpénztárak „átvételét”. Csak egy példát említek. A magyar gazdaság növekedése szinte kizárólag az exportra épül! Utóbbival

pedig csak az a gond, hogy a magyarországi cégek hetven százalékát nem érinti. Eközben a várva várt Széll Kálmán-terv nem indult be, vagyis az oly sokat emlegetett államháztartási reformok zömére várni kell.

Ezzel együtt a kormány rekord-alacsony szintre kívánja ledolgozni az államháztartási hiányt, amely tényleg elismerésre méltó cselekedet, azonban ennek megvalósítási technikája felvet néhány kérdést. Az állami kiadások lefaragása helyett dönt?en az adóbevételek növelésére épít a kormány, amely az egyébként is csekély honi gazdasági produktivitást vágja vissza.

Ráadásul ha recesszióba zuhan a magyar gazdaság, akkor aligha lehet a mostani számokkal menedzselni a költségvetést. Mindenesetre 2012-ben jön a szent tehén, a Nemzetközi Valutaalap, és gyaníthatóan a kölcsönbe adandó eurómilliárdokért némi áldozatot is kér.

Legnagyobb bánatunkra azonban még az sem lesz paradigmaváltás – azt majd a piac kényszeríti ki.
Szajlai Csaba, magyarhirlap.hu

Ajánló